

μένας διέπεμφεν ἡ Ἀντιόπη λάθρα εἰς Χαλκίδα, ὅπου ἐτύχον πολλῆς ἐπιμελείας, τὰς δὲ θανάσας ἐξ αὐτῶν ἔθαψαν ἐκεῖ εἰς τόπον ἀπ' αὐτῶν κληθέντα Ἀ. μ. α. ζ. ὀ. ι. ο. ν.

Ἀμφιδάμας βασιλεὺς τῆς Χαλκίδος διαπρέφας ἐν τῷ δευτέρῳ πρὸς τοὺς Ἑσπεριεῖς πολέμῳ, πεσὼν δ' εἰς μάχην πρὸς τοὺς Ἐρυθραίους (Κριεκούκι). Τούτου οἱ παῖδες ἔθικαν ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ εἰς οὓς ἐιηγωνίσθη ὁ Ἡσίοδος πρὸς τὸν Ὀμηρον καὶ ἐβραβεύθη. (Ἡσίοδ. ἔργα 652.)

Ἀνατόλιος εἶς τῶν ἀρχαιτέρων καὶ διαπρεπεστέρων ἐπισκόπων τῆς Χαλκίδος, ὑπαγομένης καὶ τότε εἰς τὴν μητρόπολιν Ἀθηνῶν, ἀκμάσας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Ἄννα Ἐριζοῦ περικαλλὴς νεανίς ἡρώς θυγάτηρ τοῦ ἐπὶ Μωάμεθ τοῦ Β'. ἐνετοῦ Βατῆλου τῆς Εὐβοῆς Παύλου Ἐριζοῦ μετασχούσα γενναίως μετ' ἄλλων γυναικῶν τῆς ἀμύνης τοῦ φρουρίου τῆς Χαλκίδος, ὅτε τὸ φρούριον τοῦτο στενῶς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἐπολιορκήθη κατ' Ἰούνιον καὶ Ἰούλιον τοῦ 1470 ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β'. ἄγοντος 120 χιλ. πεζῶν καὶ 300 γαλέρας. Ἄφου οἱ πολιορκούμενοι ἀπέκρουσαν 8 ἐπανειλημμένας καὶ ραγδύτιας τοῦ Μωάμεθ ἐφόδους, τῇ 17 Ἰουλίου δι' ἀνοιχθέντος εἰς τὸ τεῖχος ρήγματος εἰσῆλθον οἱ τούρκοι εἰς τὴν πόλιν. Ἄλλ' ὁ Ἐρίζος μετ' εὐαριθμῶν στρατιωτῶν, πολιτῶν καὶ ἡρωίδων ἀντέστη ἔτι ἐπὶ τινὰς ἡμέρας μαχόμενος ἀπὸ τῶν πύργων, παρεδόθη δὲ ἀφου. ἔλαβεν ἐγγράσον διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ. Ὁ Μωάμεθ ὅμως ἐκδικούμενος τὴν μεγάλην φθορὰν τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν παρεσπόνδης καὶ διέταξε τὸν μὲν Ἐρίζον νὰ πρηνίσωσιν εἶχα, τοὺς ἄλλους πάσαις βασάνοις νὰ φονεύσῃσι, τὴν δὲ Ἄνναν νὰ προσαγάγῃσιν ἐνώπιόν του. Τούτου γενομένου ἡ Μωάμεθ θαυμάσας τὸ κάλλος αὐτῆς τῇ εἶπεν ὅτι τῇ δωρεῖται τὴν ζωὴν ὑπὸ τὴν ὄρον τοῦ νὰ